

Spannend, hilarisch, wervelend

Roman

door Tryntsje van der Steege

Pietro Paladini is terug. Het verhaal van de held uit Sandro Veronesi's *Kalme chaos* (2005) is nog niet af. Of liever: er begint voor hem een nieuw avontuur, want ook zonder kennis van Pietro's voorgeschiedenis is Veronesi's nieuwe roman *Zeldzame aarden* waarin hij opnieuw de hoofdrol speelt, prima te volgen en uiterst vermakelijk. Voor wie het geluk heeft *Kalme chaos* nog te mogen lezen, hier toch in het kort die voorgeschiedenis: na de plotselinge dood van Pietro's verloofde Lara, enkele dagen voordat ze zouden gaan trouwen, besluit Pietro elke dag te blijven wachten voor de school van hun dochtertje Claudia, in afwachting van 'de echte klap', het grote verdriet waarvan hij denkt dat het nog moet komen, zowel voor hemzelf als voor Claudia. Hij werkt dus vanuit zijn auto, of vanaf het bankje in het park, of vanuit het café in de buurt van de school, waar hij ook de mensen ontvangt die hem komen opzoeken, schijnbaar uit bezorgdheid om Pietro maar eigenlijk om hun hart bij hem te luchten: zowel familieleden als collega's komen soms met absurde verhalen bij hem. Niemand blijkt te voldoen aan het beeld dat Pietro van hen had, en zelfs Pietro zelf ontdekt dingen over zichzelf waar hij eerder niet bij had stilgestaan, hoewel hij toch veel en diep over alles nadenkt.

Negen jaar later ziet Pietro's leven er in *Zeldzame aarden* totaal anders uit. Hij is ver-

huisd van Milaan naar Rome, heeft zijn prestigieuze baan bij een commerciële televisiezender ingeruild voor een simpel bestaan als autoverkoper en heeft een relatie met de volkse Diana die een groot contrast vormt met Lara, zowel innerlijk als uiterlijk. Dochter Claudia doet bijna eindexamen en Pietro spreekt zijn broer Carlo en schoonzus Marta vrijwel alleen nog telefonisch. Pietro wil enkel een simpel leven leiden en een goed mens zijn, als plotseling alle grond onder zijn bestaan weg valt en het hele bouwwerk van Pietro's simpele, gewone leven in elkaar stort.

Op de vlucht

Het eerste deel van *Zeldzame aarden* vertelt de wervelwind van uiterst ongelukkige omstandigheden waardoor Pie-

tro essentiële persoonlijke bezittingen zoals zijn telefoon, rijbewijs en polsbrace kwijtraakt, waarbij de FIOD het kantoor van het autobedrijf leeghaalt omdat het niet in ingevorderde auto's handelt zoals Pietro dacht, maar in gestolen auto's, en waardoor Pietro wordt gedwongen te vluchten, net als zijn baas, die hem stukje bij beetje via een geheim mailaccount laat weten hoe de vork in de steel zit. Het verhaal zit razend knap in elkaar en de informatie wordt goed gedoseerd vrijgegeven. Het kost Pietro enige tijd om uit te vinden wat er aan de hand is en wij als lezers kunnen niet anders dan ons overgeven aan zijn ritme, zijn beslissingen en zijn observaties en gedachten die ons heen en weer slingeren van de situatie voorhanden naar

ideeën die daarover opdoemen en gebeurtenissen die daaraan vooraf gingen. Alles wat Pietro overkomt hangt van toevalligheden aan elkaar en toont daarmee des te meer

Een nieuw avontuur wacht de held van 'Kalme chaos'

de virtuositeit en complexiteit van de door Veronesi vormgegeven verhaalwerkelijkheid. Bovendien neigt het verhaal door al die toevalligheden soms naar het absurde, wat in combinatie met Pietro's prettig ironische toon voor ronduit hilarische scènes zorgt, terwijl op andere plekken Veronesi's stuwende, bijna ademloze stijl de spanning ondraaglijk kan opvoeren.

Naast een spannend verhaal dat leest als een trein is *Zeldzame aarden* tegelijkertijd ook familieroman, sociale zeden-schets en existentiële zoektocht ineen. Terwijl Pietro op de vlucht is en zijn leven weer onder controle probeert te krijgen leren we heel veel meer over hoe dat leven tot stand is gekomen; hoe de verhoudingen met zijn vader, moeder en broer zich hebben ontwikkeld gedurende de jaren, hoe het moderne

Italië en steden als Rome en Milaan in elkaar steken, en hoe Pietro denkt in het leven te staan c.q. in het leven zou willen staan. Met name in het tweede deel van het boek, als Pietro weer wat oprabbelt uit de puinhopen, is er meer ruimte voor dromen en wensen – al dan niet gefrustreerd – en herinneringen – al dan niet pijnlijk.

En toch, met al zijn scherpe observaties van mensen en dingen, met al zijn goede voornemens, oprechte intenties en interessante reflecties met betrekking tot zijn eigen doen en laten blijkt Pietro het tegen het einde weer helemaal bij het verkeerde eind te hebben gehad. Net als in *Kalme chaos* heeft zijn dochter Claudia vele malen beter door hoe de zaken in elkaar steken, en maakt ze hem dat openhartig, maar verpletterend duidelijk – waarna Pietro zich eindelijk realiseert wat hem te doen staat.

Na het al overdonderend indrukwekkende *Kalme chaos*, heeft Veronesi zichzelf overtroffen met deze wervelende vertelling in *Zeldzame aarden*, waarin alles beweegt, verschuift en totaal anders uitpakt dan verwacht.

i *Zeldzame aarden*. Sandro Veronesi. Vertaald door Rob Gerritsen. Uitgeverij Prometheus Amsterdam, 19,95 euro

Sandro Veronesi

Sandro Veronesi (1959) is een van de belangrijkste Italiaanse auteurs van dit moment. Hij debuteerde in 1988 met de roman *Waar gaat die vrolijke trein naartoe*, gevolgd door *Nauwelijks geraakt* (1990). In *de ban van mijn vader* (2000) was Veronesi's literaire doorbraak, waarmee hij ook in Nederland een groot leespubliek bereikte. Voor dit boek, over een man die erachter komt dat zijn vader niet

de man was die hij leek te zijn, kreeg hij verschillende prijzen, net als voor de succesroman *Kalme Chaos* (2005). Dit verhaal over de man die na de dood van zijn vrouw hele dagen in zijn auto doorbrengt voor de school van zijn dochtertje, werd bekroond met de Premio Strega, de belangrijkste literaire prijs van Italië, en met de Franse Prix Femina voor beste buitenlandse auteur.